

विशेषः। ततुपर्यायः। इष्टा २। इति हेमचन्द्रः। ३। २४०॥ (यथा, साहित्यपर्यायः। १। ३।)

“यस्यां वीयत शूल्कवीचि जगधिः पृष्ठे
जगन्महलम्।
दंडायां धरणी न खे दितिसुताधीशः पदे
रोहसी॥”

दंडिका, खौ, (दक्षा विदतिस्थाः। दंडा+
“ब्रौहादिभ्यस्॥” ५। २। ११६। इति उत्तृ।)

दंडिका। इति हेमचन्द्रः। ३। २४०॥

दंडी, [न] पुं खौ, (प्रशस्ता दंडा अस्यस्येति।
दंडा+“ब्रौहादिभ्यस्॥” ५। २। ११६। इति
इनिः।) शूकरः। इवमरः। २। ५। २॥

सर्पः। इति गृन्धरत्नवली॥ (यथा, रामायणे। २। ३। २३।)

“विलानि दंडिणः सर्वे सामनि भगपतिणः।
त्वजन्मसमझाङ्गीता गजा: सिंहा वनान्पिः॥”
दंडाविशिष्टे, चि। यथा,—

“दंडिभिः गृन्धिभिर्वापि हता व्येच्छे
तखरैः।

ये स्वार्थ्ये हता यान्ति राजन्। खर्गं न संप्रयः॥”
इति शुक्लित्वे अभिपुराणम्॥

दक्ष, झौ, (उदक+एषोदरादिलात् शास्त्रः।)
जगत्। इति चिकाळघोषः॥

दक्ष, उ स्थादे। उड्डौ। इति कविकल्पद्वमः॥
(भाँ-आलं-सकं-सेट्।) स्थाद इव शौष्ठ्रकरणम्। उ, इक्षते धनसूद्योगी। शौष्ठ्रसुपुत्राद्यति इवर्थः। इति इग्नादासः॥ (सामर्थ्यं
अकर्मनोर्धयम्। यथा, कर्मदे। २। १११।

“तमिला गृतमिहावि दक्षसे॥”
“दक्षसे दानाय समर्थं भवति॥” इति तद्वाये
सायनः॥)

दक्ष, उ म उ हन्त्यर्थे। इति कविकल्पद्वमः॥
(भाँ-आलं-सकं-सेट्।) म, अहित्य अदात्म।
दक्ष दक्षम्। दात्मं दात्मम्। माशुबन्धवला-
द्युपधयोरपि दीर्घैः। खमते तु दीर्घविधि-
खपद्यां नापेक्षते। उ, दक्षा। सेमतात् सरो-
रित्यनेवेष्टिष्ठेऽस्य बाबुवन्धुरपर्यन्तवटा-
दिभ्यो उ। इति प्रादीनमताबुवादायः। उ,
दक्षते। हन्त्यर्थं गतिवद्योः। इति दुर्गादासः॥

दक्षः, पुं, (दक्षते वृष्टिप्रवृद्धये समर्थं भवतीति।
दक्ष + अन्।) प्रजापतिविशेषः। स ब्रह्मणो
दिविणां शूष्टाज्ञातः। ततः प्रभृति मैथुनेन
प्रजा जाताः। यथा,—

“शूरीराज्य वक्षामि माट्ठहीक्षान् प्रजापतिः।
अहुष्टाइचिणाहृष्टः प्रजापतिरजायत्॥”

इति मनुस्यपुराणे। ३। ६॥

“यथा सर्वे चैवादौ तथैव गृह्णते हिजाः॥।
यथा तु लक्षतरस्य देवर्गमणपद्मान्॥

न वृद्धिमगम्भोक्तव्या भेद्यनयोगतः॥
दक्षः पृच्छत्वाग्निं पापाच्चन्यामज्जन्॥”

इति च तच्चेव। ५। ३—४॥

अस्य भाष्यः स्वायम्भुवमनुकन्धा प्रस्तुतिः। अस्य
बोध्यकन्धा: यथा, अहा १ मैत्री २ दया ३
शान्तिः ४ तुष्टिः ५ पुष्टिः ६ क्रिया ७ उत्तिः
८ बृद्धिः ९ मेधा १० ऊर्जा: ११ तितिक्षा १२
इौः १३ खाता १४ खदा १५ चती १६।
तस्य चित्तस्यपुच्छाः। दक्षप्रजापतिर्दीतीय-
जन्मनि दक्षप्रचेतसः सुतो भूत्वा वष्टमन्तरे
प्रजाहृष्टिकार। स अस्तिकां पलग्रां वृष्टिं
कन्धा जग्नियत्वा प्रजापतिर्दीतीयस्यान्।

घर्माय दश। कर्यपाय सप्तदश। चन्द्राय
सप्तविंश्टिः। कृष्णाश्राव है। भूताय है।
अद्विरसे है। इति श्रीभागवतम्॥॥

तात्पूर्णः। (यथा, चरके सूचशाने २७
अथाये।

“वार्मारादृचकोराणां दक्षाणां शिखिनामपि।
चटकानां वानि स्तुरकानि च हितानि च॥”
सुविमेदः। (यथा, ब्रह्मदेवर्षे प्रकृतिखण्डे।

४। ६७।

“कणादो गौतमः कर्णः प्राणिनि प्राकटायनः।
ग्रन्थाचकार यहुत्वा दक्षः कालायनः खयम्॥”
अयं हि धर्मसाक्षप्रयोजकानामन्यतमः। यथा,
याच्चवल्लेजः। १। ५।

“पराश्ररात्याशृष्टिलिखिता दक्षगोतमै।
श्रावातपो विश्विष्य धर्मेश्वराच्चप्रयोजकाः॥”

हरदधः। इमभेदः। वृद्धिः। इति विश्वः॥
मैश्वः। इति गृन्धरत्नवली॥ (यथा, महा-
भारते। ३। १७। ११३।

“धृतिमातृ भृतिमातृ दक्षः सत्कृतज्ञ युगाधिपः॥”
विष्णोर्नामविशेषः। यथा, महाभारते। ३।
१४८। १११।

“व्यक्तरः पैश्लो इचो दिविणः चमिर्णा वरः॥”

बलम्। इति निष्ठगुः। २। ६। “दक्ष
शैव्ये चकारात् उड्डौ। दक्ष गतिहिंसनयोः।
दक्षतिरसाशार्द्धः। इति खन्दखामी। असुन्।

भृत्युविजये चिप्रो भवत्येन हिंसने वानेन
प्रचदः प्रोत्पासितो वा भवति भृत्युविजये॥”

“दक्ष इति सकारान्तं बलानाम अकारान्त-
मपि तस्यैवमर्थन्तरे द्रष्टव्यम्॥” इति तद्वी-
कार्यो देवराजयज्ञा। यथा, कर्मदे। १। ४। ५। ६।

“स दक्षाणां दक्षपतिर्बूर्व॥”

“सोऽमिर्दक्षाणां सर्वेषां बलानां दक्षपति-
र्बूर्वपतिर्बूर्व॥” इति तद्वाये सायनः॥

गरुडस्य पुत्राणामन्यतमः। यथा, महा-
भारते। ५। १०१। १२।

“मेष्वद्वत् उसुदो दक्षः रघुन्तः सोमभोजनः॥”
चि, पटुः। इति मेष्वद्वी। घे, १४। अस्य
पर्यायः चतुरश्वर्द्वे द्रष्टव्यः॥ (यथा, महा-
भारते। १। ७४। ६६।

“सा भाष्या या गृहे दक्षा सा भाष्या या
प्रतिव्रता॥”

सा भाष्या या पतिप्राणा सा भाष्या या
प्रतिव्रता॥”

समर्थः। यथा, कर्मदे। १। ५६। ८।

“हृष्टी इव सूनवे रोदसी

गिरी हृता मण्डी न दक्षः॥”

प्रवृहः। यथा, तच्चेव। १। ५५। ६।

“शुं दक्षं उत्त्रवत् मित्रावरण दूरभम्॥”

“दक्षं प्रवृहम्॥” इति तद्वाये सायनः॥

दक्षिणः। अपव्याप्ति यथा, महानिर्बाये।
३। ४४।

“प्राणायामं ततः कुर्यात् सूलेन प्रणवेन वा।
मध्यमानामिकाभ्याच्च दक्षस्य पार्बति॥”

दक्षकन्धा, खौ, (दक्षस्य प्रजापतेः कन्धा।)

दुर्गा। इति चिकाळघोषः॥ दक्षप्रजापतेः

सुता। ता: पचाशत् सूलकां। तासां नामानि

यथा,—

“सती ज्योतिः सूतिः खादा च्छुरुक्ष्या स्वधा
तथा।

प्रीतिः चमा च संभूतिः सूतिश्च अरुत्यतै॥

कीर्तिर्लंग्याईर्तिर्मध्या पुष्टिः अहा क्रिया मतिः।
बुह्लिंग्या वपुः शान्तिसूष्टिः सिद्धिस्थारतिः॥

अरुत्यतौ वसुर्यामी लवा भागुर्मरुत्यतौ।
सङ्कृत्या च सूहूर्मी च साधा विश्वा च नामतः॥

अदितिश्च दितिश्चैव इहुः काला द्वन्द्युषा।
चिंहिका सुखा काद्विनता सुरभिः सूखा॥

क्रोधा इरा च प्रोवाच दक्षकन्धा; प्रकीर्तिताः।
पचाशत् सिद्धियोगियः चर्वलोकस्य मातरः॥”

इति वृद्धिपुराणे ग्रन्थभेदनामाध्यायः॥
(अयं हितीयन्मनि प्राचेतसो भूत्वा वृष्टिं कन्धा
जनयामात्। यथा, मत्स्यापुराणे। ५। २—४।

“तत्सेषु विनष्टेषु वृष्टिं कन्धा: प्रजापतिः।
वैरिण्यां जनयामात् दक्षः प्राचेतसस्तथा॥

प्रादात् च इष्ट धर्माय कर्यपाय चयोदश।
सप्तविंश्टि सोमाय चतुर्मुहिष्टेभैर्देष्टे॥

हृचैव वृष्टिरसे तद्वायां नामानि विस्तरः।
शृणुष्वं देवमातृसां प्रजापित्वरमादितः॥”

एतासां नामानि तच्चेव द्रष्टव्यानि॥

दक्षजा, खौ, (दक्षात् प्रजापतेऽर्धयते इति।
जन+“पचाश्यामजातौ” ३। २। ८। ६। इति
चः।) दुर्गा। इति शुम्भवः॥ (अविन्दादि-
नक्षेच च॥)

दक्षजापतिः, पुं, (दक्षजानां अविन्दादिदक्ष-
कन्धानां पतिः।) चन्द्रः। इति हेमचन्द्रः॥

(दक्षजायाः सत्याः पतिः इति विषये शिवः॥)

दक्षसावर्णी, पुं, नवममहुः। अस्तिरु मन्त्रन्तरे
ज्ञवभनामा भगवद्वतारः। शृतनामा इकः।
पारमरौचिगर्भाद्वदेवाः। द्रुतिमदायाः सप-
र्यायः। भूकेतुदीप्तिकेतुप्रभृतयो मनुपुच्छा भवि-
ष्यन्ति। इति श्रीभागवतम्॥ (अस्य विशेष-
विटित्वु मार्कंखेयपुराणे ४ अध्याये द्रष्टव्या॥)

दक्षा, खौ, (दक्षते वृष्टेते भारधारणे समर्थं
भवतीति वा। दक्ष + अन्। टाप्।) एषिद्वै।
इति मेष्वद्वी। घे, १५॥